

Příklady dobré praxe: Soreha – sociální rehabilitace, Charita Zábřeh

I když sociální služba Soreha – sociální rehabilitace vznikla poměrně nedávno, v červnu roku 2016, její počátky vzniku se datují již desítky let předtím.

Pro osoby s chronickým duševním onemocněním zřídila Charita Zábřeh v roce 1996 sociální službu Oázu – centrum denních služeb. Tato služba poskytla možnost spolupráce s klienty s psychiatrickým onemocněním, ale co už nedovedla poskytnout, bylo stoprocentní zázemí pro naplňování potřeb těchto klientů, jelikož do služby docházeli zároveň lidé s mentálním postižením, kteří potřebovali své potřeby naplňovat odlišným způsobem.

V roce 2013 jsme zrealizovali za finanční podpory ESF projekt „Šance zapojit se ...do práce i do života“, který byl cílen jen na osoby s chronickým duševním onemocněním. Sociální pracovník navázal vztah s účastníky tohoto projektu, který byl důležitým mezníkem pro další vzájemnou spolupráci. Nabyté zkušenosti ze všech těchto aktivit jsme přenesli do zřízení sociální služby Soreha – Sociální rehabilitace. Naše další kroky vedly k navázání kontaktu s psychiatry a psychology v Šumperku, Zábřehu a Mohelnici, s pracovníky Městských úřadů a Úřadu práce. To vše formou osobního kontaktu, předáním letáčku služby a bližší spoluprací.

Příběh pana M.: Navázání vztahu a bližšího kontaktu s rodinou pana M.

Pan M. s námi začal spolupracovat v Projektu „Šance zapojit se ...do práce i do života“. Poté, aby neztratil kontakt s ostatními lidmi a nezůstal doma, izolovaný od společnosti, začal docházet do Oázy – centra denních služeb. Tato služba však nedokázala reagovat na všechny potřeby, se kterými potřeboval pan M. podporu s jejich naplňováním. Nyní společně spolupracujeme formou ambulantní služby Sorehy – Sociální rehabilitace, kde se pan M. seznámil s dalšími lidmi, se kterými buduje přátelské vztahy a začíná službu využívat i v terénu (v domácím prostředí, ale i na veřejných místech, jako jsou například kavárny, parky, atd.). Sociální pracovník přijíždí do domácnosti pana M. a komunikuje společně s ním a s jeho rodinou. Cílem návštěv je mimo jiné i navázat kontakt s rodiči pana M. a popovídat si s nimi o sociální službě, kam jejich syn dochází. Rodina pana M. začíná pomalu vidět smysl v sociální službě sociální rehabilitace a více rozumí tomu, k čemu může být služba přínosná. Poznávají se osobně s člověkem, který pracuje s jejich synem. Tento krok je velmi důležitý jak pro pana M., tak pro jeho rodiče a v neposlední řadě také pro samotného sociálního pracovníka. Tento příběh nemá rychlý děj a možná není ničím výrazně zajímavým, ale je to důležitý začátek pro hlubší a intenzivnější práci s panem M. a jeho rodinou. Člověk žije svůj život ve svém přirozeném prostředí a tím není sociální služba, nýbrž domov. Společně máme nakročeno k vzájemné důvěře, která, jak je známo, je důležitým stavebním kamenem každého vztahu.